

Archeologienota Eke Bekaertstraat

Programma van Maatregelen

Bert ACKE en Maarten BRACKE

18-12-2017

1. Gemotiveerd advies

De archeologienota kadert in het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013. Naar aanleiding van een geplande aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning voor wegenis- en rioleringswerken in de Bekaertstraat te Eke (provincie Oost-Vlaanderen), waarbij de totale oppervlakte van de betrokken percelen 3000m² of meer bedraagt en de bodemingreep 1000m² of meer bedraagt, dient de initiatiefnemer een archeologienota toe te voegen aan de vergunningsaanvraag. De archeologienota dient opgemaakt te worden onder supervisie van een erkend archeoloog.

Het plangebied is 3087m² groot en betreft de volledige Bekaertstraat. Dit is een bestaande straat in Eke, een deelgemeente van Nazareth. De straat heeft een U-vorm en is een zijstraat van de Bosstraat. Het plangebied bevindt zich ten noorden van de N452, de verbindingsweg tussen Eke en Nazareth. De Bekaertstraat is centraal tussen beide dorpskernen gelegen, vlak ten oosten van de spoorlijn Gent-Oudenaarde. De straat is langs alle zijden bebouwd met halfopen en gesloten bebouwingen. De Bekaertstraat wordt aan beide zijden afgezoomd door een parkeerstrook die ofwel met gras is begroeid, met steenslag verhard of gewoon uit zand bestaat. Op geregelde afstand staan in deze stroken bomen. Onder de beide strook zijn nutsleidingen aanwezig (o.a. elektriciteit voor de huizen en de straatverlichting, waterleiding).

Binnen het plangebied zullen volgende werken uitgevoerd worden:

- Opbraak van de bestaande straat;
- Aanbrengen van een gescheiden rioleringsstelsel onder het wegdek;
- Inrichten van de zijstroken als uniforme parkeer- en groenstroken.

De bomen en verlichtingspalen blijven behouden. De straat inclusief zijstroken is 10m breed. De straat zelf heeft een breedte van 4,40m. De diepste verstoring vindt plaats bij de aanleg van deze riolering, deze zal dieper gaan dan bestaande verstoring veroorzaakt door het bouwrijp maken van de verkaveling en het aanleggen van de huidige Bekaertstraat. Ter hoogte van de zijstroken wordt geen bijkomende verstoring gecreëerd dan deze die reeds aanwezig is door aanleg van nutsleidingen op deze plek; de uitgraving hier beperkt zich tot maximaal 30cm.

Het plangebied was tot in de tweede helft van de 20ste eeuw in gebruik als landbouwgrond. Op de CAI-kaart worden ter hoogte van het plangebied geen gekende archeologische sites aangeduid. De dichtstbijzijnde locaties betreffen prospectievondsten van lithische artefacten uit de steentijden. Verder naar het oosten zijn meerdere middeleeuwse sites gekend via cartografie, archieven en beperkt archeologisch onderzoek, ten zuidoosten zijn enkele Romeinse sites gekend.

Ter hoogte van de zijstroken zullen de toekomstige werken met aantoonbare zekerheid geen verstoring veroorzaken aan het eventueel aanwezige archeologische erfgoed. Er is op deze plek reeds verstoring aanwezig door de bestaande nutsleidingen, de geplande werken gaan niet dieper dan deze bestaande verstoringen. De kans is bovendien zeer groot dat de bestaande nutsleidingen het eventueel aanwezige archeologische erfgoed hebben vernield, maar dat kan niet met aantoonbare zekerheid worden aangetoond.

Ter hoogte van de wegenis waar een nieuw rioleringsstelsel wordt aangelegd zal verder onderzoek met aantoonbare zekerheid niet leiden tot nuttige kenniswinst. De werken worden uitgevoerd in een sleuf van maximaal 4m breed die de U-vorm van de straat volgt. Buiten deze sleuf zijn er geen uitbreidingsmogelijkheden. Er is geen gekende archeologische site aanwezig binnen de grenzen van het plangebied. In het midden van de 19de eeuw waren er 2 landwegen aanwezig die door het plangebied lopen, en mogelijk 2 stalletjes. Het archeologisch registreren van deze structuren – indien restanten hiervan bewaard zouden zijn – zal geen relevante kennisvermeerdering met zich meebrengen aangezien deze structuren reeds gekend zijn via cartografische bronnen. De archeologische verwachting voor de periode vóór eind 18de eeuw betreft landelijke bewoning en begraving uit de periode neolithicum-metaaltijden-Romeinse periode-middeleeuwen; dergelijke sites kenmerken zich door grondsporen die zich uitstrekken over grote oppervlaktes en die niet in hun totaliteit kunnen gevat worden in een sleuf van maximaal 4 meter waarbij er geen uitbreidingsmogelijkheden zijn. Eventuele sporen zullen moeilijk herkend worden, en ook de interpretatie ervan zal problematisch zijn. Een verder onderzoek zal bijgevolg meer vragen oproepen dan beantwoorden, de kosten-batenanalyse ervan zal negatief uitvallen en er zal geen nuttige kenniswinst zijn. De kans is bovendien zeer groot dat de bestaande wegenis het eventueel aanwezige archeologische erfgoed reeds heeft vernield, maar dat kan niet met aantoonbare zekerheid worden aangetoond.

Op basis van bovenstaande argumenten zijn er geen verdere archeologische maatregelen nodig en kon de rapportering beperkt blijven tot een archeologienota met beperkte samenstelling.